

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quām extra corpus Juris Canonici vagantur ...

**Fargna, Francesco de
Montisfalisci, M.DCC.XVII.**

Casus VII. Argumentum. Tradens pro dote Ecclesiæ Parochialis quædam
bona insufficientia pro sustentatione Rectoris non acquirit juspatronatus,
sed si alias suppleat defectum dotis, ambo insolidum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72191](#)

ARGUMENTUM.

Tradens pro dote Ecclesiae Parochialis quædam Bona insufficiencia pro substantiatione Rectoris non acquirit Juspatronatus; Sed si alius suppleat defectum dotis, ambo insolidum erunt Patroni.

SUMMARIUM.

- 1 Juspatronatus acquiritur ratione dotis, dummodo haec sit sufficiens pro omnibus necessariis Ecclesiae, secus si sit insufficiens. Intellige ut num. 3.
- 2 Supplens defectum dotis de consensu dotantis acquirit una cum eo Juspatronatus.
- 3 Ratione dotationis plures possunt esse Patroni.
- 4 Dos Ecclesiae, ex quibus Bonis constituti debeant.
- 5 Dos debet esse perpetua.
- 6 Dos Ecclesiae an constitui possit ex Bonis Empytheuticis, & feudalibus.
- 7 Dos Ecclesiae, quibus modis constitui possit?
- 8 Episcopus tenetur providere Clerico ordinato absque titulo, sed intellige, ut num. 12.
- 9 Fundator an teneatur dotare Ecclesiam, quam Episcopus contraria dispositionem Juris consecravit indotatam. Et quid si Fundator non sit solvendus num. 10.
- 11 Fundans Ecclesiam tacite se obligat ad illam dotandam.

CASUS VII.

TItius dedit Ecclesiae Parochiali pro dote quædam Bona, quorum fructus licet essent sufficientes pro luminalibus, & aliis ornamentiis Ecclesiae, tamen erant insufficienes pro substantiatione Rectoris; Queritur, An acquisiverit ratione hujus collationis Bonorum Juspatronatus?

Et videtur respondendum affirmativè, quia Text. in supradicto Cap. Quicumque

concedit Iuspatronatus indistinctè omnibus conferentibus Ecclesiae aliquid de facultatibus propriis. Sed tamen resolutio negativa de Iure est verior; quia licet Textus concedat Iuspatronatus conferentibus Ecclesiae aliquid de facultatibus propriis; Id tamen, quod conferatur debet esse tale, ut sufficiat pro omnibus necessariis Ecclesiae, ut vult Glosse in dicto Cap. in verb. aliquid Abb. in Cap. ad audientiam de Eccl. adific. Lambert. de Jurepatr. lib. 1. par. 1. quest. 5. art. 12. Rota decis. 521. par. 2. recent. Itaut si sit insufficiens, potius dicitur Benefactor, quam Dotator Lotter. de re Benef. qu. 31. num. 3. Vivian. de Jurepatr. lib. 2. cap. 4. num. 18.

Benè verum est, quod si alius de consensu Titii suppleat defectum dotis, conferendo Ecclesiae alia Bona propria, quæ simul sumpta sint sufficientia pro omnibus necessariis Ecclesiae, tunc Titius erit insolidum Patronus simul cum illo alio ratione dotationis; Sicuti sunt ambo insolidum Patroni illi, quorum unus dedit Bona pro dote Ecclesiae sufficientia solum pro substantiatione Rectoris, alius vero dedit alia Bona pro Luminaribus, & ornamentis ejusdem Ecclesiae; Quia Text. in dicto Cap. Quicumque concedit Iuspatronatus dotantibus Ecclesiam, non distinguendo si sit unus, vel plures; Ergo si sunt plures, sive æqualiter, sive inæqualiter contulerint, omnes erunt Patroni insolidum ratione dotationis, dummodo ea, quæ contulerint, conjunctim sumpta sint sufficientia pro dote Ecclesiae. Ita Abb. in cap. 3. de Eccl. adifican. Lambert. de Jurepatr. lib. 1. par. 1. quest. 3. art. 5. Rocch. de Curt. eodem tract. in verb. Et dotavit quest. 11.

Hæc tamen procedunt in Beneficiis Curatis, & residentialibus; In Beneficiis enim simplicibus, & non residentialibus, acquiri potest Iuspatronatus, etiam ratione dotationis, quæ sit insufficiens pro substantiatione Beneficiati; dum passim videmus esse plura Beneficia simplicia patronalia parvi reditus, & insufficiens ad Beneficiati substantiationem. Rocch. de Curt. de Jurepatr. in verb. & dotavit quest. 7. Fontanell. eodem tract. lib. 6. quest. 21. num. 6.

DOS

4 Dos autem Ecclesiae constitui debet de Bonis partim mobilibus, & partim immobilibus ; quia dos Ecclesiae juxta Text. in cap. Nemo de Consecr. dist. i. consistere debet in necessariis pro Luminaribus, & ornamentis Ecclesiae ; quae sunt mobilia, scilicet Cruces, Candelabra, Laudes, Patenæ, Veste, & Paramenta; & in necessariis pro substantiatione Rechoris, quae debent esse immobilia ; quia si essent mobilia, citè consumerentur, & nihil de eis remaneret pro successore, quod est contra rationem dotis, quæ 5 debet esse perpetua juxta Text. in cap. Per vestras de Donat. inter Vir. & Uxor.

De rebus Emphyteuticis, & feudalibus non potest constitui dos Ecclesiae ab Emphyteuta, & Feudatario absque consensu Domini Directi, quia Emphyteuta, & Feudatarius non possunt transferre in alium rem Emphyteuticam, & Feudalem sine consensu Domini Directi, per Text. in Can. Potuit de Locat. De consensu autem Domini Directi potest constitui dos in dictis Bonis, & tunc si Dominus Directus retineat Dominium Directum supra illa Bona, solus Emphyteuta, aut Feudatarius erit Patronus ; si autem dat Dominium Directum Ecclesiae ratione dotis, tunc tam ipse, quam Dominus utilis erunt Patroni in solidum ratione Dotationis per supradictum Text. in Canon. Quicumque, Lambertin. de Jurepatr. lib. i. part. i. quæst. 5. art. 2. 4. & 6.

Quibus autem modis possit quis constitui dotem Ecclesiae ? Præsupponendum est Text. in ff. de Jur. Dot. Ponere sex modos, quibus constitui potest dos mulieri ; nimirum Pollicitatione, quando scilicet promittitur dos nulla præcedente interrogatione ; Stipulatione, quando dos constituitur per publicum Instrumentum ; Traditione, Acceptilatione, nam si quis est mulieri debitor, potest mulier contracto cum eo matrimonio dicere : Id quod mihi debes, accepta serio nomine Dotis. Remissione debiti ; nulla præcedente acceptilatione, Delegatione Debitoris, quando E. G. Titius est debitor mulieris, & hæc contrahens matrimonium cum Cajo delegat ipsi Cajo debitum Titii nomine Dotis.

Hoc præsupposito dico, dotem Ecclesiae constitui posse Pollicitatione, aut Stipulatione, aut Traditione, & quidem in actu ipso Fundationis Ecclesiae juxta Text. in cap. Nemo de Consecr. distinct. i. ibique Archidiac. in verb. Prædefiniat.

Non potest tamen constitui dos Ecclesiae Acceptilatione, vel remissione debiti, quia ad constituendam dotem Ecclesiae requiritur, quod tradat, vel se obliget quis ad tradendam dotem juxta Text. in cap. Nemo de Consecr. distinct. i. Qui constituit dotem Acceptilatione, vel remissione debiti non se obligat ad tradendam, nec tradit dotem, immò se liberat ad obligatione ; ergo non potest constitui dos Ecclesiae Acceptilatione, vel remissione debiti, Lambertin. de Jurepatr. lib. i. par. i. quæst. 5. art. 7. Delegatione autem Debitoris potest constitui dos Ecclesiae E. G. Si aliquis est debitor Fundatoris, Fundator potest delegare debitum illius pro dote Ecclesiae, dummodo debitor sit solvendo.

Sed supponamus, quod Debitor non sit solvendo, & Episcopus admiserit hujusmodi delegationem Debitoris pro dote Ecclesiae ; illamque sic indotatam consecraverit ; in hoc Casu quis tenebitur illam dotare ?

Et videtur, quod Episcopus teneatur dotare Ecclesiam, quam consecravit indotatam, & in defectum Episcopi teneatur ipse Fundator, itaut actio pro constituenta dote prius debeat esse contra Episcopum, quam contra Fundatorem : ita tenet Gloss. in cap. Cum sicut de Consecrat. Eccl. vel Altar. in verb. Consecrand. propè finem ; & moventur argumento à Pari ; Episcopus tenetur providere Clerici ordinato absque titulo, & non Pater Clerici juxta Text. in cap. Cum secundum de Præben. ergo à Pari ; Episcopus tenebitur dotare Ecclesiam consecratam absque assignatione dotis, & non ejus Fundator.

Contraria verò sententia verior, & communior est scilicet, quod Fundator teneatur dotare Ecclesiam, quam Episcopus contra dispositionem Juris consecravit indotatam. Immò etiam hæredes Fundatoris tenentur dotare Ecclesiam consecratam indotatam, sed cum ista obli-

obligatio provenerit ex mera liberalitate, non debet multum severè agi contra ipsum Fundatorem, aut ejus hæredem.
Abb. in cap. Cum sicut de Consecrat. Eccl. vel Altar. num. 4. ibique Gonzal. num. 6.

10 In casu vero, quo Fundator non sit solvendo, tunc teneatur Episcopus illam dotare de Bonis suæ Ecclesie, si hoc sine Ixione fieri possit, sin autem de suo proprio Patrimonio: ita vult Gloss. in Cap. Nemo de Consecrat. distinet. 1. & tenet Bald. Novell. in tract. de Dot. part. 1. coll. 1. in vers. Immò si ipse fundans ubi dicit, quod si Fundans erit impotens, consecrator tenebitur: ergo illo potente consecrator non tenebitur. Ratio est, quia Fundans Ecclesiam censetur tacite se obligasse ad illam dotandam. Quemadmodum Pater Carnalis obligatur ad dotem competentem filiæ dandam Abb. in cap. Cum sicut de Consecrat. Eccl. num. 2. & 3. ibique Gonzal. num. 1. & 6. Rocch. de Curt. de Jurepatr. in verb. Construxit quest. 4. Lambertin. eod. tract. lib. 1. par. 1. quest. 5. art. 18.

Non obstat Gloss. in Can. Cum sicut de Consecrat. Eccl. vel Altar. quia iste Textus potius favet nostræ conclusioni, quam ei contrarietur, cum disponat, quod ipsa Regina Ungariæ Fundatrix dotet Ecclesiam, quam Episcopus consecravit indotatam. Argumentum à pari nihil strinquit, cum Text. in cap. Cum secundum de Preben. solùm dicat, quod Episcopus teneatur de suo providere Clerico ordinato absque titulo, nullo presentante, in casu autem, quo quis Clericum præsentet, non Episcopus, sed ipse præsenter tenebitur; ita erit in Casu nostro, si Episcopus consecret Ecclesiam indotatam, quam ipse fundavit, ipse Episcopus tenebitur illam dotare, sed si alius fundavit, Fundator, & non Episcopus, nisi in defectum illius, tenebitur dotare. Buttr. in cap. Cum sicut de Commerce. Eccl. num. 5.

ARGUMENTUM.

An minor possit dotare Ecclesiam sine Decreto Judicis. Et an in relictis ad pias Causas sint servanda solemnitates Juris Civilis.

SUMMARIUM.

- 1 Minor non potest alienare propria Bon. sine Decreto Judicis; sed limita ut num. 2.
- 2 Minor potest dotare Ecclesiam sine Decreto Judicis.
- 3 In relictis ad Pias Causas non est servanda solemnitas Iuris Civilis.
- 4 Testamentum Cæci, ubi relicta fuit dos Ecclesie, non servata forma Leg. Hac consultissima Cod. qui testament. facer. poss. an sit Validum?
- 5 Dos relicta Ecclesie in testamento condito absque testibus, aliisque solemnitatibus Iuris Civilis debetur Ecclesie.
- 6 Testamentum ad pias Causas, ut sit validum, satis est, quod sit scriptum, vel subscriptum à Testatore, sed intellige, ut num. 7.
- 8 Testamentum favore pia Causæ, etiamsi in eo non relinquatur legitima ascendentibus, vel descendantibus; adhuc est validum.
- 9 Testamentum sine solemnitatibus favore pia Causæ est validum.
- 10 Testamentum si reperiatur cancellatum penes Testatorem, cancellatio presumitur facta de illius ordine, & voluntate; sed limita, ut numer. 12. & 13.
- 11 Primum Testamentum favore pia Causæ non censentur revocatum per posteriori sine speciali derogatione.
- 14 Testamentum licet in voluntate imperfectum, an subsistatur favore pia Causæ.
- 15 An per epistolam probari possit voluntas Testatoris favore pia Causæ.
- 16 Testamentum per solam schedulam notificatum est validum, amplia ut numer. 17.
- 18 Testamentum peractum sine solemnitatibus, in quo relinquuntur aliqua Bona